

De Schrift eist een Strikt Bijbelse positie – Psalm 119:128

<http://wayoflife.org/>, 13-10-2010

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Gabe Lyons promoot : "In essentiële dingen eenheid, in niet-essentiële dingen vrijheid, en in alle dingen liefdadigheid"

“Daarom heb ik al Uw bevelen, in alles, voor recht gehouden; maar alle valse pad heb ik gehaat” (Psalm 119:128).

Vandaag woedt er een heftige strijd tegen een strikt bijbelse positie. Ze wordt gehaat door evangelicals, de emerging church, southern baptists, de meeste presbyterianen, methodisten en lutheranen.

Brian McLaren zei dat de emerging church op onze kinderen en kleinkinderen mikt om hen weg te leiden van bijbels separatisme. Recent zei Gabe Lyons (plaatje hierboven) dat hij verheugd is (zo verondersteld) over de dood van het separatistische Christendom (“End of Christian America is Good, Says Young Evangelical”, *Christian Post*, 12-10-2010).

Zelfs onder hen die nog steeds beweren fundamentalistisch te zijn en die zeggen dat zij tegen het new-evangelicalisme en de emerging church zijn, is er een verzachting van standpunt, een matiging van strijdlust, minder openheid, minder noemen van namen, minder duidelijkheid in het waarschuwen. Hoeveel kerken/scholen van independent baptists houden waarschuwendende conferenties? Wanneer hebt u het laatst gehoord dat zij een conferentie hielden over bijbelse afscheiding?

(Ik verdedig niet het fundamentalisme als een beweging. Ons fundamentalisme is altijd interdenominational en gericht tegen de ketterij van “in essentiële dingen eenheid; in niet-essentiële dingen vrijheid ...”).

Ik wist niets over fundamentalisme of bijbelse afscheiding toen ik bekeerd werd in 1973. Ik groeide op in de Southern Baptist Convention, en afscheiding maakte daar geen deel uit van boodschap en praktijk. Billy Graham en zijn oecumenisch evangelisme werd opgehouden als een wenselijke filosofie. “Laten we christenen zijn, geen fanatici” was de leuze.

Nadat ik gered werd, begon ik Gods Woord te verslinden en trachtte ik alles eraan te toetsen. Ik nam de volgende beloften van Christus in het Johannesevangelie ernstig en vertrouwde op de Heer om me op het pad van de waarheid te leiden.

Johannes 7:17: “Als iemand Zijn wil doen wil, zal hij van deze leer erkennen of zij uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek”.

Johannes 8:31-32: “Jezus dan zei tegen de Joden die *in* Hem geloofden: Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen; en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken”.

Aanvankelijk wist ik niet naar welke de kerk te gaan. Ik werd tot Christus geleid door een conservatieve pinksterman, maar 's anderendaags scheidde onze wegen en ik heb hem nooit meer gezien. Ik woonde enkele pinksterdiensten bij, enkele van de baptisten en nog enkele algemeen evangeli-

sche samenkomsten. Ik luisterde naar J. Vernon McGee op de radio en bestelde wat boekjes van Herbert W. Armstrong. In de openbare bibliotheek vond ik boeken van de Zevendedagsadventisten, en uiteraard kwam ik literatuur tegen van Jehovah's getuigen en ontmoette ik een mormoon. Ik was verbijsterd, maar ik bleef de Bijbel verslinden en de Heer om wijsheid vragen. Ik vertrouwde Zijn beloften, en ik dank de Heer dat hij me doorheen de wildernis van de ketterij en eindtijds compromis voerde tot in het licht van de gezonde leer.

Terwijl ik de Bijbel bestudeerde om mijn geest te vernieuwen en een goed bijbels inzicht te ontwikkelen, leerde ik het belang kennen van het nakomen van volgende punten. Ik leerde dat de Schrift een strikte positie eist in leer en praktijk. Nergens in de Schrift vinden we aanmoedigingen om tolerant en "breed van geest" te zijn in deze dingen.

De volgende Schriftplaatsen leerden mij een "fundamentalistisch" type van Christendom na te streven. Noem het wat je wilt, deze Schriftplaatsen veroordelen de evangelisch-emerging filosofie van onze dag.

DE BIJBEL VRAAGT STRIKTHEID IN DE LEER

Dit is fundamenteel. Als een gelovige strikt is in de leer zoals de Bijbel dat vraagt, zal hij niet in staat zijn enige van de hedendaagse filosofieën en bewegingen te volgen.

Mattheüs 28:19-20: "Leer hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot het einde van de wereld".

Handelingen 20:27: "Want ik heb niet nagelaten u heel de raad van God te verkondigen".

1 Timotheüs 1:3: "Ik herinner u eraan, hoe ik u ertoe opgeroepen heb in Efeze te blijven, toen ik naar Macedonië reisde, opdat u sommigen beveelt geen andere leer te onderwijzen".

1 Timotheüs 6:13-14: "Ik beveel u voor God, Die alle dingen levend maakt, en voor Christus Jezus, Die onder Pontius Pilatus de goede belijdenis afgelegd heeft, dit gebod onbevlekt en onberispelijk vast te houden tot de verschijning van onze Heere Jezus Christus".

2 Timotheüs 2:2: "En wat u van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan trouwe mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te onderwijzen".

De Bijbel leert dat Gods volk de gezonde leer *kan* kennen middels ijverige studie, gehoorzaamheid en overgave aan de inwonende Heilige Geest (Joh. 7:17; 8:31-32; 1 Tim. 2:15; 1 Joh. 2:27). We *kunnen* Gods Woord recht snijden!

DE BIJBEL VRAAGT DAT WE ALLE DINGEN TOETSEN

Wij worden niet enkel vermaand de gezonde leer te kennen, we moeten ook alles daaraan toetsen. Ons wordt geleerd dat we leven in een wereld die gevuld is met leugens en dat ketterijen en compromis overvloediger zullen worden naarmate de komst van Christus nabijkomt (bv. 2 Kor. 11; 1 Tim. 4:1-6; 2 Tim. 3:15; 2 Petrus 2; Judas; 1 Joh. 4).

Hierna enkele passages die van Gods kinderen vragen een toetsende manier van denken te ontwikkelen:

Mattheüs 7:15: "Maar wees op uw hoede voor de valse profeten, die in schapenvacht naar u toe komen maar van binnen roofzuchtige wolven zijn".

Handelingen 17:11: "En dezen waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren".

1 Korinthiërs 2:15-16: "De geestelijke mens beoordeelt wel alle dingen, zelf echter wordt hij door niemand beoordeeld. Want wie heeft het denken van de Heere leren kennen, dat die Hem zal onderrichten? Maar wij hebben het denken van Christus".

2 Korinthiërs 11:3-4: "Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is. Want als iemand komt die een andere Jezus predikt, die wij niet gepredikt hebben, of als u een andere

geest ontvangt dan die u ontvangen hebt, of een ander Evangelie, dat u niet aangenomen hebt, dan verdraagt u dat best”.

Filippenzen 1:9-10: “En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds overvloediger wordt in kennis en alle fijngevoeligheid, om te kunnen onderscheiden wat wezenlijk is, opdat u oprecht bent en zonder aanstoot te geven tot de dag van Christus”.

1 Thessalonicenzen: “beproof alle dingen; behoud het goede”.

1 Johannes 4:1: “Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn veel valse profeten uitgegaan in de wereld”.

DE BIJBEL VRAAGT DAT WE STRIJDEN VOOR HET GELOOF

Niet enkel moeten we de Schrift kennen, en alles daaraan toetsen, we moeten ook strijden tegen alle dwalingen.

Judas 3: “Geliefden, terwijl ik mij met alle ijver ertoe zet u te schrijven over de gemeenschappelijke zaligheid, werd ik genoodzaakt u te schrijven met de aansporing te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is”.

Het is onmogelijk dit vers ernstig te nemen en tegelijk deel te hebben aan de emerging church beweging. Als je tracht te strijden voor de waarheid die eens aan de heiligen werd overgeleverd, dan zal je bespot, veroordeeld, geboycot en uitgebannen worden. Voor welk deel van het oude geloof zullen we strijden? Voor alles ervan! In het bijzonder voor datgene wat onder de aanval ligt van het moment.

DE BIJBEL VRAAGT EEN DUIDELIJKE ONTMASKERING VAN DWALING

We horen niet in vage algemeenheden te strijden voor het geloof. De apostel Paulus geeft ons een voorbeeld door de namen te noemen van ketters en compromitteurs. Hij deed dit 10 keer in 1 en 2 Timotheüs.

1 Timotheüs 1:19-20: “En behoud het geloof en een goed geweten. Sommigen hebben dit verworpen en hebben in het geloof schipbreuk geleden. Bij hen horen Hymeneüs en Alexander, die ik aan de satan overgegeven heb, opdat zij het lasteren zouden afleren”.

2 Timotheüs 2:16-18: “Maar ontwijk het onheilig, leeg gepraat. Want zij die zo spreken, zullen steeds meer in goddeloosheid toenemen en hun woord zal uitzaaien als de kanker. Tot hen behoren Hymeneüs en Filétus. Zij zijn van de waarheid afgeweken door te beweren dat de opstanding reeds heeft plaatsgevonden en breken het geloof van sommigen af”.

Indien een prediker niet duidelijk is in het ontmaskeren van zonden en dwaling zal Gods volk niet precies weten wie of wat te mijden.

DE BIJBEL VRAAGT AFSCHIEDING VAN COMPROMIS, DWALING EN AFVALLIGHEID

We moeten niet enkel de gezonde leer kennen en alles toetsen aan Gods Woord en ernstig strijden voor de waarheid, we worden ook aangemaand ons af te scheiden van dwaling. Maar dit is een vuil woord geworden in het pop-christendom van vandaag, maar het is beslist de leer van de Schrift.

Romeinen 16:17: “En ik wreek u op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderwijs dat u hebt ontvangen, en keer u van hen af”.

2 Timotheüs 3:5: “Zij hebben een gedaante van godsvrucht, maar hebben de kracht daarvan verloochend. Keer u ook van hen af”.

2 Thessalonicenzen 3:6: “En wij bevelen u, broeders, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u afstand neemt van iedere broeder die ongeregeld wandelt en niet naar de overlevering die hij van ons ontvangen heeft”.

Openbaring 18:4: “En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit van haar, Mijn volk, opdat u geen deel hebt aan haar zonden, en niet van haar plagen zult ontvangen”.

Iemand zou kunnen vragen: “Wat dan te zeggen van de bijbelse roep tot eenheid?” Nu, bijbelse leringen zijn niet contradictorisch, en als we de passages over eenheid onderzoeken in hun context dan zien we dat we die kunnen gehoorzamen zonder afbreuk te doen aan de bevelen die betrekking hebben op afscheiding. Beschouw bv. Romeinen 15:5-6:

“En de God van de volharding en van de bemoediging moge u geven onderling eensgezind te zijn in overeenstemming met Christus Jezus, opdat u eendrachtig, met één mond, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus verheerlijkt”.

De context van deze passage is de kerk te Rome. Daaraan is de brief rechtstreeks geadresseerd. Merk dan op dat de bijbelse oproep tot eenheid onder christenen voornamelijk iets is dat werkt op kerkniveau. Merk ook op dat de eenheid die God vraagt niet de “eenheid in diversiteit” is die de oecumenische beweging vraagt; het is de eenheid van te spreken met “één geest en één mond”. Dit is een heel ernstig type van eenheid, en ze is niet mogelijk in de geesten van het populaire christendom van deze eindtijd. Beschouw een typisch oecumenisch gebeuren. Je zal daar baptisten, lutheranen, methodisten, presbyterianen, gemeente van Christus, broederbeweging, orthodoxen en zelfs rooms-katholieken zien die hun conflicterende leringen meebrengen. Het is onmogelijk om “één geest en één mond” te hebben te midden van zo’n hutsepot van leerstellige verwarring, en dit wordt vandaag ook niet verwacht. Maar iets minders dan “één geest en één mond” betekent Gods Woord ongehoorzaam te zijn.

Wijlen David Nettleton, in een boodschap met de titel “Een beperkte boodschap óf een beperkte gemeenschap”, beschrijft zijn ervaringen in een interdenominationalle jeugdbediening in de jaren (19)50. Hij zei dat toen hij uitgenodigd werd om te spreken, hem werd opgelegd niet te spreken over bepaalde doctrines, zoals de manier van dopen, eeuwige zekerheid, tongenspreken en de interpretaties van profetie. Dit alles werd “niet essentiële dingen” genoemd, met de bedoeling een bredere gemeenschap en bediening te hebben. Door gebed realiseerde hij dat deze filosofie haaks staat op de manier waarop Paulus werkte. In Handelingen 20:27 herinnerde Paulus de oudsten van Efeze eraan dat hij rein was van het bloed van alle mensen “want ik heb niet nagelaten u heel de raad van God te verkondigen”. David Nettleton realiseerde zich dat hij een keuze moest te maken tussen populair evangelisme óf de Bijbel. Hij besloot zijn boodschap met deze woorden:

“Vandaag kiezen we tussen twee alternatieven: EEN BEPERKTE BOODSCHAP OF EEN BEPERKTE GEMEENSCHAP. Als we alle bijbelwaarheden prediken, zijn er veel plaatsen waar we nooit zullen uitgenodigd worden. Als we de hand willen schudden van de menigten, zal er een beperking zijn van de bijbelse boodschap. ...

Wij geloven in de volwassenendoop. Wij geloven in afscheiding. Wij prediken eeuwige zekerheid. Wij geloven in de imminente komst van Christus. Wij beschouwen het een daad van gehoorzaamheid om ongeloof in christelijke kringen te berispen. De Sadduceeën en de Farizeeën moeten gemerkt¹ worden. Maar volgens de huidige filosofie moeten wij deze dingen aan de kant schuiven ter wille van een groter terrein van dienstbaarheid.

Het is onze eerste plicht geheel gehoorzaam te zijn aan God, in alle dingen, en daarna op Hem te wachten voor de terreinen van dienst. Het kan zijn dat we beperkt worden, en het kan zijn dat dit niet het geval is. Charles Haddon Spurgeon reisde niet zover als sommigen van zijn dagen, maar zijn preken reisden zover als de preken van de meeste mensen. (David Nettleton, “A Limited Message or a Limited Fellowship”, GARBC, ca. jaren [19]60).

(Voor meer over de bijbelse leer over christelijke eenheid, bestudeer 1 Korinthiërs 1:10; Efeziërs 4:3-6; en Filippenzen 1:27).

DE BIJBEL VRAAGT STRIKTE AFSCHIEDING VAN ZONDE EN WERELDLIJKHEID

¹ Rom. 16:17: “En ik wek u op, broeders, hen **in het oog te houden** die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderwijs dat u hebt ontvangen, en **keer u van hen af**” - KJV: “**mark them**”.

Niet enkel vraagt de Bijbel afscheiding van valse leer en religieus/spiritueel compromis, hij vraagt ook een strikte afscheiding van zonde en wereldlijkheid. Beschouw volgende Schriftplaatsen:

Romeinen 12:2: “En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid, om te kunnen onderscheiden wat de wil van God is, namelijk de goede en welgevallige en volmaakte”.

1 Korinthiërs 10:21: “U kunt niet de drinkbeker van de Heere drinken én de drinkbeker van de demonen. U kunt niet deelhebben aan de tafel van de Heere én aan de tafel van de demonen”.

1 Korinthiërs 15:33: “Dwaal niet: slechte gesprekken bederven goede zeden”.

2 Korinthiërs 6:14: “Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis?”.

2 Korinthiërs 7:1: “Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bevlekking van het vlees en van de geest, en zo de heiliging volbrengen in de vreze Gods”.

Efeziërs 5:11: “En neem niet deel aan de onvruchtbare werken van de duisternis, maar ontmasker ze veeleer”.

1 Thessalonicenzen 5:22: “Onthoud u van alle schijn van kwaad”.

Titus 2:11-14: “Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen. 12 Zij voedt ons ertoe op - met verloochening van de goddeloosheid en de wereldse begeerten - bezonnen en rechtvaardig en godvruchtig te leven in deze tegenwoordige wereld, 13 waarbij wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus. 14 Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken”.

Jakobus 1:27: “De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbevleekt bewaren van de wereld”.

Jakobus 4:4: “Overspelige mannen en vrouwen, weet u dan niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dan nu een vriend van de wereld wil zijn, maakt zich tot een vijand van God”.

1 Johannes 2:15-17: “Heb de wereld niet lief en ook niet wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. 16 Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en het pronken met de dingen van het leven is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. 17 En de wereld gaat voorbij met haar begeerte; maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid”.

1 Johannes 5:19: “Wij weten dat wij uit God zijn en dat de hele wereld in het boze ligt”.

Deze verzen vormen de reden waarom ik mijn levensstijl drastisch veranderde nadat ik gered werd (alhoewel dit uiteraard deel uitmaakte van een groeiproces dat tijd kostte). Ik veranderde mijn kledingstijl om niet geïdentificeerd te worden met de rebelse, losbandige “hippie” beweging. Ik knipte mijn lang haar. Ik stopte met roken, drinken en drugsgebruik. Ik veranderde mijn muziekstijl. Ik ging niet meer naar bars, bioscopen en het strand (om te lonken naar halfnaakte meisjes) en andere ondeugende plaatsen.

De Bijbel leert ons dat gelovigen horen te wandelen in de vreze Gods. Het woord “vrees” verschijnt 30 keer in de brieven.

Hebreeën 12:28-29: “Laten wij daarom, omdat wij een onbeweeglijk Koninkrijk ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God dienen op een Hem welgevallige wijze, met ontzag en godsvrucht. Want onze God is een verterend vuur”.

Dit is niet het “Jezus is mijn maatje”, het “Jezus is een *party guy*” type van het populaire christendom van vandaag.

Gelovigen worden gewaarschuwd voor het strikte oordeel bij de Rechterstoel van Christus (1 Kor. 3:13-15; 2 Kor. 5:9-10).

CONCLUSIE

De Schrift eist een strikt biblicisme. Wij moeten vasthouden aan de oude paden tot Jezus komt!!! Bijbels Christendom is niet nieuw en het is niet 'cool'. Het nieuwste gedeelte van de Schrift is 2000 jaar oud, en het kwam veeleer uit de hemel dan van de aarde.

Jezus haat een lauw christendom (Openbaring 3:15-16)!

Het is onmogelijk bovengenoemde Schriftplaatsen te gehoorzamen en ook de contemporaine programma's en bewegingen te volgen. Deze verwerpen allen de strikte benadering. Allemaal haten ze bijbels fundamentalisme en ze vinden de tijd om het te bespotten, en doen goedkope uitvallen bij elke gelegenheid die ze krijgen.

Bovendien betekent bijbelse striktheid niet liefdeloosheid.

1 Johannes 5:3: "Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden bewaren".

Wijlen Mel Rutter, vicepresident van de Maranatha Baptist Mission in Natchez, Mississippi, vertelde me de laatste keer dat ik hem zag, in 1978: "Jongen, wees standvastig als een rots in je positie, maar zo zoet als honing van de rots in je dispositie [gezindheid]. Dat is een gedegen bijbels objectief en roeping".

Het is de verlossing die me tot een strikte biblicist maakte! Ik deed geloofsbelijdenis toen ik 11 jaar was, en werd gedoopt in een baptistenkerk, maar er was geen bewijs dat ik Christus kende. Ik las nooit vrijwillig de Bijbel. Ik bad nooit naar Gods wil. Ik had geen interesse in de kerk, noch in prediking. Maar toen ik bijbels werd bekeerd op mijn 23ste toen veranderde mijn leven, en toen ik de Bijbel bestudeerde als jonge christen, las ik de verzen die we in dit artikel overdacht hebben, en ik begon ze ernstig te nemen.

We leven in een tijd van verschrikkelijk compromis, een tijd die geprofeteerd werd in de Schrift (bv. 2 Tim. 4:3-4), maar toch blijven velen bijbels volharden in deze boze tijd. Zij weigeren meegeleurd te worden door de rivier van compromis of omgebogen te worden door de winden van afvaligheid. Zij vrezen God meer dan de massa's, en zij zijn meer onder de indruk van de Christus van de Bijbel dan van de grote namen in het evangelicalisme. Ik ben dankbaar voor elke prediker en kerk die niet buigt voor het compromis wanneer de druk daartoe zo sterk wordt vandaag.

"Neem daarom de gehele wapenrusting van God aan, opdat u tegenstand kunt bieden in de boze dag en na alles verricht te hebben, stand kunt houden" – Efeziërs 6:13.